ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
1
ΙΟΥΛΙΟΥ 1956
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ΄.
Ἀριθμὸς Φύλλου 162
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1.—

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΑΙ

Ὁ κ. Νομάρχης συνεπλήρωσε σχεδὸν τὸ πρόγραμμά του ἐπαφῆς μὲ τὸν Λαὸν τῆς Χαλκιδικῆς ἐπισκεφθεὶς ὅλους τοὺς Δήμους καὶ ὅλας σχεδὸν τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ μας.

Οἱ κάτοικοι ὅλων τῶν χωρίων τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ ἐκδηλώσεις τῆς βαθείας καὶ πραγματικῆς εὐγενείας τῶν Χαλκιδικέων καὶ τὸν ἀπεχαιρέτισαν ἀναχωροῦντα μὲ εἰλικρινῆ χαράν, διότι διεπίστωναν τὴν φλέγουσαν αὐτὸν ἐπιθυμίαν νὰ τοὺς συνδράμῃ δι' ὅλων τῶν δυνάμεών του πρὸς ἐπίλυσιν ὅλων τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα τοὺς ἀπασχολοῦν, τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον του δι' αὐτά, τὴν σώφρονα ἀντιμετώπισίν των καὶ τὴν μετριόφρονα διατύπωσιν τῶν ἐπιδιώξεών του.

Ἐπεριμέναμεν νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν διαδρομήν του ὁ κ. Νομάρχης ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς στάσεώς του ἔναντι τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα τῷ ἐτέθησαν ὑπ' ὄψει καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀντιμετωπίσεως αὐτῶν, καὶ τῶν κατοίκων, συναγάγωμεν ἀσφαλῆ συμπεράσματα περὶ τῶν ἀντιλήψεων αὐτοῦ, ὡς πρὸς τὸν λυσιτελέστερον γενικὸν τρόπον προωθήσεως ὅλων τῶν ἐνδιαφερόντων γενικῶν καὶ εἰδικῶν τὸν Νομόν μας θεμάτων, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ πραγματικὴ πρόοδος αὐτοῦ, εἴμεθα δὲ εὐτυχεῖς, διότι δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἱκανοποίησίν μας.

Κατ' ἀρχὴν εἴμεθα λίαν εὐχαριστημένοι διὰ τὰς ἀγαθὰς ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας ἐπροκάλεσεν εἰς ὅλας του τὰς ἐπισκέψεις, διότι ἡ πεποίθησις τοῦ Λαοῦ ὅτι ὁ Νομάρχης του συγκεντρώνει τὰς ἀπαιτουμένας ἱκανότητας, ὥστε νὰ τὸν βοηθήσῃ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὰς προσπαθείας του πρὸς βελτίωσιν τῆς ζωῆς του καὶ γενικῶς ὅπως προοδεύσῃ, ὅτι ἔχει τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς ἱκανότητάς του αὐτὰς καὶ νὰ ἀφιερώσῃ ὅλας του τὰς δυνάμεις διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ Νομοῦ καὶ ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ του δύναται νὰ ἀποβλέπῃ ὡς πρὸς τὸν στοργικὸν πατέρα, ὅστις προθύμως θὰ ἀκούσῃ πᾶν παράπονον οἱουδήποτε πολίτου, ἡ πεποίθησις αὕτη ἀποτελεῖ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς ἀπαιτουμένης συνεργασίας Κράτους καὶ πολίτου διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς προόδου.

Ἐξ ἑτέρου καὶ κυρίως ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν ἐδοκιμάσαμεν διότι διεπιστώσαμεν ταυτότητα ὡρισμένων βασικῶν ἀντιλήψεών μας, ἃς κατ' ἐπανάληψιν διετυπώσαμεν.

Ὁ κ. Νομάρχης δηλαδὴ ἀκούσας μετὰ προσοχῆς καὶ ὑπομονῆς ὅλους καὶ ὅλα κατὰ τὰς ἐπισκέψεις του ὑπεσχέθη ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξίν του ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ Κράτους, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ μέριμνα ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος καὶ εἶναι δυνατή. Δὲν παρέλειψεν ὅμως διὰ λόγων ἁπλῶν, ἠρέμου ἀλλὰ καὶ σταθεροῦ ὕφους νὰ καταστήσῃ σαφὲς πρῶτον μὲν ὅτι τὸ Κράτος δὲν δύναται νὰ μεριμνᾷ δι' ὅλα, δεύτερον δὲ ὅτι δὲν εἶναι οὔτε διδικαιολογημένον οὔτε συμφέρον εἰς αὐτοὺς τούτους τοὺς κατοίκους νὰ τὰ ἀναμένουν ὅλα ἀπὸ τὸ Κράτος ἀδρανοῦντες.

Πρέπει νὰ τὸ ἀντιληφθῶμεν ὅλοι, ὅτι ὑπάρχουν τομεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναμένωμεν ἀπὸ τὸ Κράτος, ἀλλ' ὀφείλομεν ἡμεῖς διὰ τῆς δραστηριότητός μας νὰ δημιουργήσωμεν τὴν πρόοδον. Ἔστω καὶ ἂν ὀλίγαι εἶναι οἱ Κοινότητες, αἱ ὁποῖαι ἐπιδεικνύουν ἀδράνειαν καὶ ἔλλειψιν πλήρους ἐνδιαφέροντος τῶν κατοίκων των διὰ τὰ κοινά, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ γενικεύωμεν τὸ θέμα καὶ νὰ τονίσωμεν ὅτι εἶναι ἐντροπὴ νὰ περιμένωμεν ἀπὸ τὸ Κράτος νὰ μᾶς κάνῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς δρόμους μέσα εἰς τὰ χωριά μας, δρόμους τοὺς ὁποίους χρησιμοποιοῦμεν μόνον ἡμεῖς καὶ τοὺς ὁποίους μόνον μὲ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν μας δυνάμεθα νὰ κατασκευάσωμεν. Εἶναι ἐγκληματικὴ ἐξ ἄλλου, ἡ στάσις μας ἀπέναντι τῶν ἑαυτῶν μας ὅταν ἐνῷ μὲ ὀλίγην προσωπικὴν ἐργασίαν δυνάμεθα νὰ ἀποξηράνωμεν τὰ μικροέλη τῶν χωριῶν μας καὶ καὶ νὰ διατηρῶμεν πλήρη καθαριότητα εἰς τοὺς δρόμους μας ἀφήνομεν νὰ μᾶς θερίζουν ἡ ἐλονοσία καὶ ὁ τύφος.

Ἂς τὸ καταλάβωμεν, ὅτι ἡ προσωπικὴ ἐργασία μας κυρίως εἶναι ὁ σπουδαιότερος παράγων, διὰ τῆς πλήρους χρησιμοποιήσεως τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ ἐπετύχωμεν ἀληθῆ θαύματα καὶ γενικῶς ἅς ἐπιδείξωμεν πλῆρες καὶ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον διὰ τὰ κοινὰ καὶ τότε καὶ τὸ Κράτος θὰ ἔλθῃ ἀρωγὸν ἀσφαλέστερον.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1956

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ τοῦ συνεδρίου ὁμοσπονδίας μεταλευτῶν Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 10–6–56 ζητεῖται ὅπως παρέμβῃ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας διὰ νὰ συνέλθῃ τὸ συνέδριον τῆς ὁμοσπονδίας μεταλλευτῶν Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου τὴν σύγκλησιν ἀναβάλλει διαρκῶς ἡ διοίκησις τῆς ὁμοσπονδίας, ἐπιτυχοῦσα σχετικὴν ἀδείας τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας δὲν δύναται νὰ παρέμβῃ, διότι δὲν τοῦ δίδει ὁ νόμος τοιοῦτον δικαίωμα. Ἁρμόδια εἶναι τὰ πολιτικὰ δικαστήρια εἰς τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ καταφύγουν τὰ σωματεῖα-μέλη τῆς ὁμοσπονδίας.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1956

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ τοποθετήσεως ἑνὸς Γραμματέως εἰς Εἰρηνοδικεῖον Πολυγύρου.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 10-6-56 ὑποστηρίζετε τὴν ἀνάγκην ὅπως εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Πολυγύρου τοποθετηθῇ εἰς τοὐλάχιστον γραμματεύς.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης διεβίβασεν ἤδη ἐρώτημα εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Πολυγύρου διὰ μεταθέσεως. Τὸ Α.Δ.Σ. ὅμως δὲν ἀπεφάνθη ἀκόμη, δοδομένου ὅτι καὶ ἄλλα 45 Εἰρηνοδικεῖα τῆς χώρας εὑρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν μὲ τὸ Εἰρηνοδικεῖον Πολυγύρου.

Ἐκ παραλλήλου τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ἐζήτησεν τὴν χορήγησιν πιστώσεων διὰ νέους διορισμούς.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1956

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ ἱδρύσεως κτηνιατρείου εἰς Β. Χαλκιδικήν.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 17–6–56 ἀσχολεῖσθε μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως κτηνιατρείου εἰς Βόρειον Χαλκιδικήν.

Δυστυχῶς ἐλλείψει προσωπικοῦ δὲν εἶναι δυνατὴ σήμερον ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κτηνιατρείων.

Εὐθὺς ὡς προσληφθοῦν νέοι κτηνίατροι θὰ πληρωθοῦν τὰ ὑφιστάμενα κενά.

Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἔχει πάντως τὴν γνώμην ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς δύνανται ἄριστα νὰ ἐξυπηρετηθοῦν διὰ τοῦ κτηνιατρείου Νέων Μουδανιῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Σημ. «ΦΩΝΗΣ».— Τὴν ἔλλειψιν τοῦ προσωπικοῦ τὴν γνωρίζομεν, ἀλλ' ἡ κατανομὴ αὐτοῦ δὲν γίνεται δικαίως. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἱκανοποιητικὴ ἡ ἀνωτέρω ἀπάντησις, ἡ ὁποία ἐμπεριέχει εἰρωνείαν, ἂν δὲν προδίδει πλήρη ἄγνοιαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τῆς γεωγραφίας τοῦ Νομοῦ μας. Ἐὰν οὕτως ἔρριπτε μιὰν ματιὰν εἰς τὸν χάρτην της θὰ διεπίστωνε ὅτι τὰ Νέα Μουδανιὰ ἀπέχουν περὶ τὰ 100 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1956

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ στεγάσεως μεταλλωρύχων Στρατωνίου καὶ Στρατονίκης.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 10-6-56 συνιστᾶτε ὅπως ὁ αὐτόνομος ὀργανισμὸς ἐργατικῆς κατοικίας χορηγήσῃ πίστωσιν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχ. διὰ τὴν στέγασιν, τῶν ἐργαζομένων εἰς Μαντὲμ Λάκκον καὶ Στρατώνιον μεταλλωρύχων.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι ὁ αὐτόνομος ὀργανισμὸς ἐργατικῆς κατοικίας ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἐργατικῶν οἰκιῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐγκεκριμένου ὑπὸ τοῦ Κράτους προγράμματος. Εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ ὀργανισμοῦ δὲν περιλαμβάνεται καὶ ἡ χορήγησις δανείων διὰ τὴν στέγασιν μελῶν σωματείων ἢ ὁμάδων ἐργαζομένων.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

✡ Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ ✡

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευήν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α Μ. τοῦ Βασιλέως μας Παύλου, οἱ Χαλκιδικεῖς ἐξεδήλωσαν μετὰ ζωηρότητος τὰ πρὸς Αὐτὸν αἰσθήματά των ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως.

Εἰς ὁλόκληρον τὸν Νομόν μας ἐψάλησαν δοξολογίαι, εἰς ἃς μετέσχεν ὁ Λαός, ὅστις ἐν συνεχείᾳ διεσκέδασεν ἐκδηλῶν τὴν χαράν του Ὅλοι οἱ Δῆμοι μας καὶ οἱ Κοινότητές μας εἶχον σημαιοστολισθῆ καὶ μέσα εἰς τὸ ἑορτάσιμον περιβάλλον οἱ κάτοικοι προέβαινον εἰς ζωηρὰς ἐκδηλώσεις τῶν αἰσθημάτων των καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διὰ χορῶν καὶ ἀσμάτων.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓ. ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἀπάντησιν σχολίου μας, δημοσιευθέντος εἰς τὸ φύλλον μας τῆς 25–3–56 καὶ ἀφορῶντος τὴν καταστροφὴν τῆς δημοσίας ὁδοῦ Θεσσαλονίκης Πολυγύρου, μᾶς ἐγνώρισεν, ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 9-4-56 ἐγγράφου τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου διετάχθη ὁ κ. Νομομηχανικὸς Χαλκιδικῆς νὰ ὑποβάλῃ εἰς αὐτὸ τὸ ταχύτερον σχετικὴν ἔκθεσιν, ἵνα προβῇ προδήλως τοῦτο εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐνδεικνυομένων, διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν καταστραφέντων τμημάτων τῆς ἀνωτέρω ὁδοῦ καὶ τὴν πρόληψιν οὕτω τῆς ὁλοκληρωτικῆς καταστροφῆς ταύτης. Ἀλλ' ἐνῷ πολλοὶ μῆνες παρῆλθον ἔκτοτε καὶ ἐνῷ ὁ κ Νομομηχανικὸς τοῦ Νομοῦ ὑπέβαλεν ἐγκαίρως τὴν ὡς ἄνω ἔκθεσιν, οὐδεμία ἐλήφθη μέριμνα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ κατεστραμμένα τμήματα τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ προσέλαβον πολὺ μεγαλυτέραν ἔκτασιν νέα δὲ τοιαῦτα ἐνεφανίσθησαν, οὕτως ὥστε καθίσταται βέβαιον, ὅτι ἐὰν δὲν ἐνεργηθῶσι ταχύτατα αἱ ἐπισκευαὶ καὶ ὁπωσδήποτε ἐντὸς τῶν θερινῶν μηνῶν, ἡ συγκοινωνία κατὰ τὸν χειμῶνα θὰ εἶναι ὀθλιεστάτη.

ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΤΥΦΟΥ

Εἰς τὴν Παλαιοχώραν ἐσημειώθη κροῦσμα τύφου, ἄλλα δὲ δύο τοιαῦτα ἐσημειώθησαν εἰς τὰ Ἐλαιοχώρια.

Δοθέντος ὅτι ἡ ἐποχὴ εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νόσου δέον νὰ ληφθῶσιν ἐγκαίρως τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα, πρὶν προσλάβουν ταῦτα ἐπιδημικὴν μορφήν.

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Ἀπευθύνομεν θερμότατα συγχαρητήρια πρὸς τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων μας κ. Γ. Ἀγγελόπουλον καὶ ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς πόλεώς μας διὰ τὴν θαυμασίαν ἐμφάνισιν τῶν μαθητῶν των κατὰ τὰς γυμναστικὰς ἐπιδείξεις τῆς παρελθούσης Δευτέρας.

Χίλια μπράβο καὶ στοὺς μικροὺς μαθητάς, τὰ ἀγαπητὰ παιδιὰ διὰ τὴν φιλοτιμίαν των, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον τόσον θαυμαστὴν ἀπόδοσιν.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ παρακολουθήσαντος τὴν ὡραιοτάτην ἑορτὴν Λαοῦ τῆς πόλεώς μας εἶναι ἀπερίγραπτος καὶ δεδικαιολογημένως, διότι οὐδέποτε μέχρι σήμερον παρέστη εἰς τόσον θαυμασίας ἐπιδείξεις.

Αἱ ζῶσαι εἰκόνες ὡραιοτάτης ἐμπνεύσεως καὶ ἀρτιωτάτης ἐκτελέσεως ἰδίᾳ τῆς Κύπρου μας, ἡ ὁποία ἐπροκάλεσε ῥίγη ἱερᾶς συγκινήσεως. Συγχαρητήρια ὀφείλονται ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν διαρκῶς ἀρτιώτερον ἐμφανιζομένην Φιλαρμονικὴν τοῦ Δήμου μας, ἡ ὁποία συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν ἀσύγκριτον ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιδείξεων.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἀπὸ τὸν Ἅγιον Δημήτριον διατυποῦνται παράπονα, διότι ἐνῷ τὸ Κ.Τ.Ε.Λ. δὲν ἐξυπηρετεῖ τὴν γραμμὴν Μεγάλης Παναγίας—Ἁγίου Δημητρίου, ἀλλὰ τὸ λεωφορεῖον φθάνει ἐξ Ἀρναίας μόνον μέχρι Μεγάλης Παναγίας, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐξυπηρετοῦν τοὺς κατοίκους Ἁγ. Δημητρίου αὐτοκίνητον νὰ προχωρῇ μέχρις Ἀρναίας, ἀλλ' οἱ ἐπιβάται του ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποβιβάζωνται εἰς Μεγάλην Παναγίαν καὶ ἐκεῖθεν νὰ μεταβαίνουν εἰς Ἀρναίαν διὰ τοῦ λεωφορείου τοῦ ΚΤΕΛ.

Παντοῦ καὶ πάντοτε δηλαδὴ τὸ προέχον εἶναι τὸ συμφέρον τοῦ ΚΤΕΛ καὶ οὐχὶ τοῦ ταλαιπωρουμένου λαοῦ.

Νομίζομεν ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ λεωφορεῖον τοῦ ΚΤΕΛ φθάνει μόνον μέχρι Μεγάλης Παναγίας δίκαιον μὲν εἶναι νὰ μὴ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατοίκους Μεγάλης Παναγίας νὰ χρησιμοποιοῦν ἄλλο αὐτοκίνητον, ἀλλὰ δικαιότερον εἶναι νὰ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατοίκους Ἁγίου Δημητρίου νὰ μεταβαίνωσιν εἰς Ἀρναίαν καὶ ἐπιστρέφωσιν ἐκεῖθεν διὰ τοῦ τοπικοῦ των αὐτοκινήτου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΑ ΑΓΟΡΑΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῇ ἐγκρίτῳ ἐφημερίδι «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» ἐπιστολῆς τοῦ Σωματείου Ἰδιοκτητῶν Ἀγοραίων Αὐτοκινήτων Χαλκιδικῆς «Ὁ Ἅγ. Χριστόφορος» ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ ἀγοραία Αὐτοκίνητα» παρακαλοῦμενόπως δημοσιεύσητε τὰ ἀκόλουθα:

Παρὰ τὴν ὑφισταμένην καὶ σήμερον ἔτι ἔλλειψιν ὁδικοῦ δικτύου, δυναμένου νὰ ἐξυπηρετήση κατὰ τρόπον λογικῶς ἀνεκτόν, τὰς βασικὰς συγκοινωνιακὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς, ἡ ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ 40 Κ.Τ.Ε. Υ.Λ Νομοῦ Χαλκιδικῆς ἐπελθοῦσα ἐν αὐτῷ βελτίωσις τῶν συγκοινωνιακῶν ἐν γένει συνθηκῶν, τυγχάνει ἀναντίρρητος. Τὴν κρατοῦσαν πρὸ ταύτης κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήριζον ἰδία ἡ ἀνυπαρξία προκαθορισμένων ὑποχρεωτικῶν δρομολογίων, μὲ τὰς γνωστὰς ἐκ ταύτης ἐπακολούθους ταλαιπωρίας τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ταξειδεύσωσι, ὡς καὶ ἡ καταβολὴ ὑψηλῶν κομίστρων, κατὰ τὰς ἑκάστοτε εἰδικὰς συνθῆκας ρυθμιζομένων, διεδέχθη ἡ συστηματικὴ ὀργάνωσις τῶν συγκοινωνιῶν τοῦ Νομοῦ, διὰ τῆς καθιερώσεως ὑποχρεωτικῶν καθημερινῶν δρομολογίων, μὲ προκαθορισμένας ὥρας ἐκκινήσεως καὶ κόμιστρα, ἐκτελουμένων ὑπὸ τῶν ἐντεταγμένων εἰς τὸ 40 Κ.Τ.Ε.Υ.Λ. λεωφορείων, κατὰ τὸ πλεῖστον καινουργῶν καὶ πληρούντων ἐξ ὁλοκλήρου τοὺς διὰ σχετικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν ὁριζομένους ὅρους. ἐξασφαλισθείσης οὕτω ἔκτοτε τακτικῆς, ἀνέτου καὶ ἀσφαλοῦς μεταφορᾶς τῶν ἐπιβατῶν, εἰς τὸ ἀνώτατον ἐπιτρεπόμενον ὅριον, ἐκ τῆς ἑκάστοτε καταστάσεως τοῦ ὁδικοῦ δικτύου, ἥτις καὶ μόνον ἦτο ἡ μοναδικὴ αἰτία ταλαιπωριῶν ἐπιβατῶν καὶ λεωφορειούχων.

Ἡ προσπάθεια κατὰ συνέπειαν τῆς δημιουργίας παραπλανητικῶν ἐντυπώσεων εἰς βάρος τοῦ 40 Κ.Τ.Ε.Υ.Λ. καὶ τῶν μετόχων αὐτοῦ, ἐκ μέρους τοῦ Σωματείου Ἰιοκτητῶν Ἀγοραίων Αὐτοκινήτων Χαλκιδικῆς διὰ τῆς δημοσιευθείσης ἄνω ἐπιστολῆς του εἶναι ἀπαράδεκτος οὐ μόνον διότι τὰ ἐν αὐτῇ ἀναγραφόμενα οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπηγόρευσαν ταύτην, συνδέονται ἀποκλειστικῶς μὲ τὸ «στενὸν» ἐπαγγελματικὸν συμφέρον τῶν μελῶν τοῦ ἄνω Σωματείου, εἶναι δὲ ξένοι καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὸ γενικώτερον συμφέρον τῶν κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς.

Τὰ μέλη τοῦ ἐν λόγῳ Σωματείου, παραγνωρίζοντα τὸν βασικὸν σκοπόν, δι' ὃν ἐχορηγήθησαν αὐτοῖς, αἱ ἄδεια κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων των, ὡς ἀγοραίων, καταστρατηγοῦντα δὲ ἐκ προθέσεως ρητὰς διατάξεις τῆς κειμένης περὶ αὐτοκινήτων νομοθεσίας, ἥτις ρητῶς ἀπαγορεύει τὴν δι' ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως μετὰ ἢ ἄνευ μετρητοῦ μεταφορὰν ἐπιβατῶν, ἀντὶ πληρωμῆς κομίστρου κατ' ἐπιβάτην, ἐπὶ ἀστικῶν ἢ ὑπεραστικῶν γραμμῶν, εἰς ἃς βάσει κειμένων διατάξεων ἢ ἀποφάσεων Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν ἔχει ἀνατεθεῖ ἡ ἐπὶ πληρωμὴ κομίστρου κατ' ἐπιβάτην μεταφορὰ ἐπιβατῶν (ἄρθρ. 11 Α Ν. 1795)51 καὶ ἄρθρ. 13 2119)52) ἐνεργοῦσι συστηματικῶς μεταφορὰν προσώπων ἀντὶ πληρωμῆς κομίστρου κατ' ἐπιβάτην (εἰσιτηρίου) κατέστη δὲ λίαν σύνηθες τὸ φαινόμενον κυκλοφορίας τῶν μὲν λεωφορείων, τῶν ἐκτελούντων τὸ καθορισμένον δρομολόγιον, ἄνευ ἐπιβατῶν, τῶν δὲ ἀγοραίων πλήρων τοιούτων. Εἶναι προφανές, ὅτι ἡ τοιαύτη κατὰ παράβασιν τοῦ Νόμου διενέργεια μεταφορᾶς προσώπων ὑπὸ τῶν ἀγοραίων αὐτοκινήτων ἐπὶ κομίστρῳ κατ' ἐπιβάτην (ἤτοι ἀντὶ ὡρισμένου εἰσιτηρίου) ἀποβαίνει οὐ μόνον εἰς βάρος τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν λεωφορείων, οἵτινες ὑπόχρεοι ὄντες διὰ τὴν καθημερινῶς δρομολόγησιν τῶν αὐτοκινήτων των (ἄρθ, 14 Ν. 2119 52) ἀδυνατοῦσιν ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας νὰ ἀντιμετωπίσωσι τὰς δαπάνας μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, ὡς καὶ τὸς τοιαύτας συντηρήσεως καὶ κινήσεως τῶν λεωφορείων, ἀλλὰ καὶ εἰς βάρος αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐπιβατικοῦ κοινοῦ τῆς ἕδρας των, ὅπερ δὲν ἐξυπηρετεῖται εἰς τὰς ἐπειγούσης φύσεως ἀνάγκας του, λόγῳ τῆς συνεχοῦς ἀπουσίας των ἐκ τῆς ἕδρας αὐτῶν.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ πρόεδρος Κ.Τ.Ε.Υ.Λ. Χαλκιδικῆς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΑΛΗΘΙΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ—Ὁ Κόσμος τοῦ Τόμας Ἔντισον (5ον)

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ.— Ὁ Ἔντισον εὑρίσκετο πλησίον εἰς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐπεδίωκον οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ ἕναν αἰῶνα, τὸ ἀμείωτον καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ἔντασιν φῶς. Τὸ μεγαλύτερον του πρόβλημα ἦτο ἡ ἐξεύρεσις νήματος διὰ τὴν ὑαλίνην σφαίραν, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὴν θερμότητα τὴν ὁποίαν θὰ προεκάλη ἡ δι' αὐτοῦ διαβίβασις ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

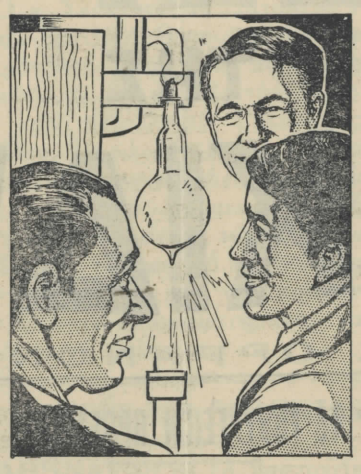

ΝΙΚΗ.— Οἱ ἑκατοντάδες πειραμάτων, τὰ ὁποῖα κατέληξαν εἰς ἀποτυχίαν, ἀποδεικνύουν τὴν ἀδάμαστον θέλησιν τοῦ Ἔντισον. Τέλος τὴν 21ην Ὀκτωβρίου 1879 κατώρθωσεν διὰ ἀπανθρακωθέντος νήματος νὰ διαβιβάσῃ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὴν ἐπανάστασιν εἰς τὸν πολιτισμόν.

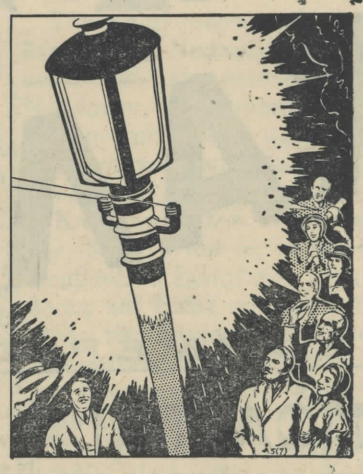

Ο ΑΙΩΝ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ.— Καὶ ἤρχισεν εἰς νέος αἰών. Ἀπὸ τὸ Ἐργαστήριον τοῦ Ἔντισον παρήχθησαν τὰ δυναμὸ καὶ αἱ γεννήτριαι, τὰ μηχανήματα τὰ ὁποῖα ἀποστέλλουν τὸ ρεῦμα τοῦ φωτὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον διὰ νὰ φωτίσουν ἀγροκτήματα καὶ ἐργοστάσια, πόλεις καὶ οἰκίας.

Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ν. ΚΑΡΑΣΤΕΡΓΙΟΥ, Γεν. Γραμματέως Τουριστικοῦ Ὁμίλου Β. Ε.

= 3ον =

Ἡ Χαλκιδικὴ λέγομεν ὅτι προσφέρεται τουριστικῶς, ὅσον οἱοσδήποτε ἄλλος τόπος τῆς Ἑλλάδος.

Πράγματι διότι συνδυάζει ἀπαραμίλλους φυσικὰς καλλονὰς θάλασσα, βουνὰ καὶ ἀρχαιότητας.

Αἱ φυσικαὶ καλλοναὶ τῆς Χαλκιδικῆς ἱκανοποιοῦν καὶ τὸν πλέον ἰδιότροπον περιηγητήν.

Ἡ κάθε μιὰ ἀπὸ τὰς τρεῖς χερσονήσους της ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καὶ κάτι τὸ διαφορετικόν, ἡ κάθε μία ἀμιλλᾶται τὴν ἄλλην εἰς τὴν ὡμορφιά, εἰς τὰς ὡραίας ἀκρογιαλιές, εἰς τὸ κλῖμα.

Ἡ Κασσάνδρα ἔχει τὰ ἰδικά της κάλλη, διαφορετικὴ ἡ Σιθωνία, ἰδιόρρυθμο τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Ἡ χερσόνησος τῆς Κασσάνδρας ἔχει ὡραῖες καὶ δαντελωτὲς ἀκρογιαλιές, ἐκεῖ τὸ πεῦκο ἀνακατεύεται μὲ τὴ θάλασα, καὶ οἱ μυρωδιές τους κάμνουν ἕνα κοκτέηλ ἀρώματος ποὺ θὰ τὸ ζήλευαν τὰ καλλίτερα ἀρωματοποιεῖα. Ἐκεῖ ἡ μυρωδιὰ τοῦ πεύκου μὲ τὴν ἁλμύρα καὶ τὸ ἰώδιον τῆς θάλλασσας εἰς μίαν ὑπέροχη ἀναλογία, εὐφραίνει τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Εὐτυχεῖς οἱ θνητοὶ ποὺ ζοῦν σ' αὐτὸν τόπον. Εἶναι παρατηρημένο ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ εὐλογημένου τούτου τόπου, ἰδίως τῶν παραλίων χωρίων, ἔχουν μίαν ἔντονη ψυχικὴ διάθεσιν πρὸς τὸν ρωμαντισμόν. Ἡ φύσις ἡμερώνει τοὺς ἀνθρώπους, ἔλεγε ὁ Λαφονταίν. Ἀσφαλῶς τέτοιες φυσικὲς καλλονὲς θὰ εἶχε ὑπ' ὄψιν του.

Ἐπίσης εἶναι παρατηρημένον ὅτι εἰς τὰ χωριὰ τῆς Κασσάνδρας, δὲν ἐσημειώθη εἰς τὰ δικαστικὰ χρονικὰ βάναυσον ἔγκλημα (μὲ σαδιστικὲς διαθέσεις). Εἰς τοῦτο συντελεῖ ἡ φύσις, ἡ ἡμερότητα τοῦ τοπείου.

Τὸ Μαλ τεπέ, τὸ Παζαράκι, τὸ Παλληοῦρι, ἡ Χανιώτη, ἡ Ν. Σκιώνη κ.ἄ. μόνον πινέλλον δεξιοτέχνου ζωγράφου θὰ μποροῦσε ν' ἀποδώσῃ τὸ μεγαλεῖον τους μόνον ἕνας ποιητὴς θὰ μποροῦσε νὰ μιλήσῃ διὰ τὴν ὠμορφιά τους.

Ὁ Τορωναῖος κόλπος μεταξὺ τῶν δύο χερσονήσων, ἑτοιμάζει εἰς τὸν περιηγητὴν νέας ἐκπλήξεις, οἱ ἀκρογιαλιές του ριχὲς καὶ κατακάθαρες, ἥσυχες ὡς ὁ Τορωναῖος ὅπως ἔλεγε ὁ Ξέρξης Ὁ μυχὸς τοῦ κόλπου αὐτοῦ εἶναι ἐξ ἴσου τοὐλάχιστον μὲ τὴν Κασσάνδρα ὡραῖος. Ἐδῶ μαζὺ μὲ τὰς ἄλλες μυρωδιὲς ἀνακατεύεται καὶ ἡ μυρωδιὰ τῆς ἐλληᾶς καὶ τοῦ θυμαριοῦ.

Τὸ ἕνα τοπεῖον δίνει τὴν θέσιν του εἰς τὸ ἄλλον διὰ νὰ μὴ ξέρῃς τὶ μπορεῖς νὰ πρωτοθαυμάσῃς. Ἰδίως ὅταν ξεπεράσῃς τὴν Γερακινὴ καὶ βαδίζεις πρὸς τὴν παραλία τῆς Ὁρμύλιας καὶ τῆς Μεταμορφώσεως. Ἐὰν δὲν εἶσαι φυσιολάτρης θὰ γίνῃς, θὰ νοιώσῃς μέσα σου μία ἀκατανίκητη δύναμιν ποὺ θὰ σὲ κάμῃ νὰ μείνῃς ἐκστατικὸς μπροστὰ στὶς ὠμορφιές τους. Αὐτὲς οἱ ὠμορφιὲς μιλοῦν εἰς τὴν ψυχήν. Δὲν χορταίνει τὸ μάτι σου, δὲν ξέρει τὶ νὰ πρωτοκυτάξῃ, ὡραῖα πανύψηλα πεῦκα, ποὺ τρέχουν ρετσίνι, ἀνακατεμμένα μὲ τὶς γέρικες ἐληές, τὰ πόδια τους γλύφει τὸ ἥσυχο κῦμα τοῦ Τορωναίου.

Στάσου λίγο νὰ ἀναπαυθῆς εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. Βόζινα τὴν ἔλεγαν παλαιότερα. Ἐδὼ ὑπάρχει ἡ καλλίτερη παιδικὴ κατασκήνωσις τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, λέγουν ὅτι εἶναι ἡ καλλίτερη τῆς Ἑλλάδος, συμπληρώνει ὁ γιατρὸς τῆς κατασκηνώσεως, τὸ κλῖμα ἐδῶ, μηδὲν ὑγρασία, εἶναι καλλίτερο ἀπὸ τὸ κλῖμα τῆς Ἀττικῆς, τὶ λέγω, λέγει, τῆς Ἑλλαδος, τῆς Εὐρώπης, καὶ τῆς Ἀμερικῆς ὅπως μᾶς εἶπε ἕνας εἰδικὸς καὶ πολυταξιδεμένος Ἀμερικανός. «Ἡ νότιος Χαλκιδικὴ καὶ ἰδιαίτερα ἡ Κασσάνδρα καὶ ἡ Σιθωνία, εἶναι καλλίτερη ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας Φλωρίδα, μόνον ἡ διαφήμηση ἀνέβασε ἐκεῖ ποὺ εἶναι τὴν Φλωρίδα». Ἴσως νὰ ἔχῃ δίκαιον. Πάντως ἐὰν τὸ ἐπισκεφθῆς περιηγητή, θὰ ἰδῆς ὅτι κι' ἂν εἰποῦν δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολὲς ἴσως γιατὶ εἰς τὸν καθ' ἕνα ὁμιλεῖ καὶ σὲ διαφορετικὴ γλῶσσα. Σ' ἕνα φυσιολάτρη, θὰ εἰπῇ ὅλα τὰ μυστικά του καὶ ἐκεῖνος θὰ τὸ νοιώσῃ καὶ θὰ δεθῇ μαζύ του ἄρρηκτα

Κι' ἂν δὲν εἶσαι φυσιολάτρης, θὰ μείνῃς πλήρως ἱκανοποιημένος μὲ τὴν γοητείαν του. Τὸ τοπεῖον ἐδῶ ἀξίζει νὰ κοσμίσῃ πίνακας μεγάλων ζωγράφων, θὰ δώσῃ ὅπωσδήποτε τὴν ἔμπνευσιν εἰς τὸν ποιητήν.

Ἕνα ἀνάλαφρο καὶ δροσερὸν ἀεράκι σὲ περιλούει, μία ἔντονη μυρωδιὰ πεύκου καὶ ρετσίνης σὲ μεθάει. Δροσιὰ καὶ ὑγεία.

Ἐξακολουθεῖ, ὁ γιατρὸς τῆς κατασκηνώσεως, ἡ δροσιὰ ἐδῶ εἶναι μόνιμη, μέχρι τὸ ἀπομεσήμερον ἔρχεται ἀπὸ τὴν θάλασσα καὶ ὕστερα κατεβαίνει ἀπὸ τὸ βουνό Ἰδιαίτερα ὅμως ἐὰν θέλετε νὰ ἰδῆτε τὸ τοπεῖον σὲ ὅλον του τὸ μεγαλεῖον θὰ πρέπῃ νὰ ξυπνήσετε πρωΐ, πρὶν ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, τότε ποὺ ἀγουροξυπνημένη ἀκόμα ἡ φύσις ἀφήνει ἀσκέπαστα τὰ κάλλη της, τότε ποὺ μουδιασμένη καὶ ζαλισμένη ἀπὸ τὴ φλυαρία τῶν χελιδονιῶν, καὶ τὸ τραγούδι τ' ἀηδονιοῦ ποὺ λαλεῖ κάτω στὴ ρεματιά. Τότε περιηγητή, φυλάξου, ἀπὸ τὶς Σηρῆνες, πρόσταξε νὰ σὲ δέσουν στὸ κατάρτι τοῦ καϊκιοῦ σου. Ἀλλὰ τὶ καλλίτερο νὰ μείνῃς γιὰ πάντα σ' αὐτὸ τὸν τόπον. Περιηγητή, δὲν εἶναι ὑπερβολές, ἴσως νὰ μὴ μπόρεσα νὰ ἀποδώσω, τὴν ἀθάνατη γαλήνη, ποὺ βασιλεύει ἐδῶ, καὶ τὴν μαγείαν πὄχουν τὰ πρωϊνά του.

Τοῦτο συμβαίνει καὶ σ' ὅλα τὰ ὡραῖα ἄλλα τοπεῖα ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Τορωναίου κόλπου.

Ἡ δευτέρα χερσόνησος, ἡ Σιθωνία, ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Νικήτη, μόλις ξεμυτίσῃς ἀπὸ τὴν παραλία τῆς Νικήτης, συναντᾶς μιὰ ἄγρια βλάστησιν, πεῦκα ἐληὲς ἀνακατεμένα μὲ θυμάρια, δίνουν ἕνα θαυμάσιον ἄρωμα.

Δαντελωτὲς ἀκρογιαλιές, λίγο ἀπότομες, δίνουν ἕνα ὡραῖον καὶ φαντασμαγορικὸν τοπεῖον. Ἡ ἀκρογιαλιὰ ἐδῶ ἀφρίζει λίγο, γιαὶ τὴν πιάνει ὁ μαγίστρος λέγει ὁ καπετάνιος. Ἔχει καὶ ἡ παραλία αὐτὴ τὶς κρυμμένες ὠμορφιὲς της θὰ τὶς ἰδῆτε προτοῦ φθάσατε στὸ Ν. Μαρμαρά, δημιουργείται ἕνας κολπίσκος ἥσυχη ἀκρογιαλιά, ριχή, τὸ πεῦκο ἐδῶ νομίζεις ὅτι βγαίνει ἀπὸ τὴν θάλασσα. Τὸ τοπεῖον ἐδῶ ἁμιλλᾶται τὰ ἄλλα ποὺ περάσαμε, σὲ ὠμορφιά. Ἡ παραλία τοῦ Ν. Μαρμαρά, ὡραία καὶ ἰδιόρρυθμη, ἔχει μόνιμη δροσιά, τὸ κλῖμα ἐδῶ σὰν τὸ κλῖμα τῶν τοπείων τοῦ μυχοῦ τοῦ Τορωναίου. Τὸ ἰδιαίτερο γνώρισμα τῆς Σιθωνίας ἡ χερσόνησος μὲ τὴν συντροφιὰ τῶν πολλῶν καὶ μικρῶν νησιῶν της. Ἡ Ἀμμουλιανή, τὸ νησὶ τῶν στοχαστῶν ψαράδων ὅπως καλὰ τὸ ὠνόμασε καὶ ὡραῖα τὸ περιέγραψε ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς». Ἀπ' ἐδῶ λίγο γυμνὸν τὸ τοπεῖον ὅσον πλησιάζομεν πρὸς τὸν Ἅγιον Νικόλαον φουντώνει, ἐδῶ συναντᾶται τὸ γνώριμο τοπεῖον τῆς Ν. Χαλκιδικῆς ποὺ περάσαμε. Ἡ βλάστησις ὀργιάζει. Οἱ ἀκρογιαλιές του λίγο ἀφρισμένες ριχὲς καὶ κατακάθαρες. Ἡ βουρβουροὺ καὶ ἀπέναντι τὸ νησάκι τῆς Παναγίας. Μία ἀπὸ τὶς ὡραιώτερες ὠμορφιὲς τῆς Χαλκιδικῆς, εἶναι σωστὴ μαγεία. Θὰ μείνῃς βουβός, ἐκστατικὸς μπροστὰ στὰ κάλλη της. Χορταίνει τὸ μάτι πράσινο καὶ τὰ πνευμόνια μυρωδάτο ἀεράκι.

(Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΑΓΑΠΗ

Ἂς μὴ γυρίζει ὁ λογισμὸς στὰ χρόνια ἐκεῖνα πίσω,
κάλλιο μιὰ τέτια θύμηση γιὰ πάντα νὰ χαθεῖ·
ποιός ξέρει—τώρα θάτανε γραφτὸ νὰ σ' ἀγαπήσω,
καὶ τόσο ποὺ καμιὰ ποτὲ δὲν ἔχει ἀγαπηθεῖ.

Κι ἂν ἔφυγεν ἡ νιότη σου, ποὺ θλίβεσαι γιὰ δαύτη
ὡς γιὰ πουλὶ ποὺ πέταξε μ' ἄλλα μαζὶ πουλιά,
περσότερο ἀπὸ μιὰ ἄνοιξη τὸν ἔρωτά μου ἀνάφτει
τοῦ χινοπώρου τ' ἄγγιγμα στὰ ὡραῖα σου μαλλιά.

Κι ἀκόμα, φτάνω ν' ἀγαπῶ σ' ἐσὲ μιὰν ἄλλη εἰκόνα
—τ' ὁρκίζομαι στὰ μάτια σου ποὺ τόσο λαχταρῶ—:
τὸν ἥμερο κι ἀνώφελο καὶ τὸ γλυκὸ χειμώνα,
ποὺ στὸ χλομό σου πρόσωπο μιὰ μέρα θὰ θωρῶ.

Καὶ μάθε το: τὶς μελιχρὲς λαμπράδες τοῦ Δεκέμβρη,
καὶ τὶς φεγγαροσκέπαστες τοῦ Γενναριοῦ ὀμορφιές,
μήτε στὶς τρέλες τ' Ἀπριλιοῦ κανένας θὰν τὶς εὕρει,
μήτε καὶ στὶς μονότονες τοῦ Μάη καλοκαιριές!..

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

Ο ΝΕΟΣ ΜΑΡΜΑΡΑΣ

Ἕνα ἀπὸ τὰ γροφικώτερα χωριὰ τῆς Χαλκιδικῆς, ποὺ συνδυάζει πεῦκο καὶ θάλασσα, εἶναι ὁ Ν. Μαρμαρᾶς Ἡ τοποθεσία του ἐξαίρετος, οἱ φυσικὲς καλλονὲς του μαγευτικές. Οἱ κάτοικοι εὐγενικοί, πρόσχαροι καὶ ἐξυπηρετικοί.

Ἀξίζει ὁμολογουμένως νὰ τὸν ἐπισκευφθῆ κανείς, γιατὶ θὰ ἀποζημιωθῆ πραγματικὰ καὶ θὰ δοκιμάσῃ, ἀληθινὴ ἀπόλαυσι ἀντικρύζοντας τὴ γύρω κατάφυτη περιοχή, τὴν ἤρεμη θάλασσα καὶ τὴ γαλήνη τῆς μοναξιᾶς.

Ἀπὸ τὸν περασμένο Ὀκτώβριο ἔχει τακτικὴ συγκοινωνίαν μὲ πλοιάρια μὲ ἀνελλιπῆ ἀνταπόκρισιν εἰς τὴν λεωφοριακὴν συγκοινωνίαν τοῦ αὐτοκινήτου Θεσσολονίκης—Νικήτης

Τὰ πλοιάρια παραλαμβάνουν τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τὴν παραλίαν τῆς Νικήτης στὰς 5 1)2 καὶ ὕστερα ἀπὸ ἕνα εὐχάριστο ταξείδι 1 1)2 ὥρας τοὺς ἀποβιβάζῃ στὸ γραφικώτατο χωριό, ὅπου εὑρίσκουν ὅλας τὰς ἀνέσεις. Φ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ὀλύνθου διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τοῦ φόρου προϊόντων γῆς ἔτους 1956 τὴν 1)7)56 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—13 μ.μ. ἐν τῷ Κοινοτ. καταστήματι ἐνώπιον 3)μελοῦς ἐπιτροπῆς.

Ἡ πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη εἰς δραχ. 50.000 καὶ ὡς ἐγγύησις γραμμάτιον Τ.Π. Δανείων δραχ. 2.000.

Καταβολὴ δόσεων μισθώματος 15)10)56, 15)12)56 καὶ 15)1)57 ἐλήφθησαν δὲ καὶ προστατευτικὰ μέτρα ἐνοικιαστοῦ.

Λοιποὶ ὅροι εἰς Κοινοτ. γραφεῖον καὶ Νομαρχίαν Χαλκιδικῆς.

Ἀπόφασις Κ.Σ. 33)56 καὶ ἐγκριτικὴ Νομαρχίας 11077)56.

Ἐν Ὀλύνθῳ τῇ 22—6—1956
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΚΛΑΛΙΩΤΗΣ

Β. ΑΜΠΡΑΧΑΜΙΑΝ
"ΕΙΔΗ ΣΠΟΡ"
ΣΤΟΑ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ 43
= ΤΗΛΕΦ. 81—192 =
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πρόγραμμα Καταστήματος: Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων.

Ἔμβλημα: Ἀρίστη Ποιότης.

= ΤΙΜΑΙ ΧΑΜΗΛΑΙ
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ =

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	*» 150*
Διαφ. Ὀργανισμῶν	*» 150*
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	*15*

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 3 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Τοῦ στρατιώτ. Χ ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

Οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ὑπῆρξαν θερμοὶ πατριῶται. Θεωροῦσαν τὴ πατρίδα τους ὡς τὸ πιὸ ἱερὸ καὶ πολύτιμο πρᾶγμα καὶ ὁ σοφὸς Σωκράτης ἀπὸ τὸ κελί τῆς φυλακῆς, ὅπου, οἱ ἄδικοι νόμοι τῆς πατρίδος του, τὸν ἔριξαν, διακηρύττει ὅτι «πατρός τε καὶ μητρός τε καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερον ἐστὶν ἡ πατρίς».

Μεγάλη ἡ ἔννοια τῆς πατρίδος, μεγαλυτέρα ὅμως ἡ ἔννοια τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος τὴν ὁποία ὕμνησαν ποιηταὶ καὶ λογοτέχναι ξένοι καὶ ντόπιοι. Ὁ Μπαϋρον ξεψυχάει μὲ τὴν «Ἑλλάδα» στὰ χείλη του, ἐνῷ στὰ ποιήματά του ἀναφαίνεται τὸ πάθος καὶ ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν αἰώνια Ἑλλάδα.

Ἡ Ἑλλάδα εἶναι μικρὴ ἀλλὰ ἡ «μεγαλωσύνη στὰ ἔθνη δὲν μετριέται μὲ τὲ στρέμμα...» Ἐκεῖνο ποὺ καθιστᾶ μεγάλο ἕνα Ἔθνος εἶναι ἡ γενναιότητα καὶ τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν του «...Μὲ τῆς καρδιᾶς τὸ πείρωμα μετριέται καὶ μὲ τὸ αἷμα».

Μιὰ ματιά, στὰ κέντρα ἐκπαιδεύσεως νεοσυλλέκτων μᾶς πείθει ὅτι τὸ αἷμα ποὺ κυλάει στὶς βλέβες τῶν νέων παιδιῶν εἶναι αἷμα ποὺ βράζει ἀπὸ πατριωτισμόν. Πατρίδα, Θρησκεία καὶ Οἰκογένεια, οἱ τρεῖς αὐτὲς ἔννοιες, ἔχουν ἀφομοιωθεῖ μὲ τὴ ζωὴ τοῦ Ἕλληνα στρατιώτη. Ἕνα ἀρρενωπὸ βάδισμα, ἕνα μάτι ὅλο ζωὴ καὶ μιὰ ζωηρότητα στὰ ἐμβατήρια ποὺ τραντάζουν τὰ πάντα. χαρακτηρίζουν τὸν Ἕλληνα στρατιώτη. Πρόθυμος στὶς ἀσκήσεις, ὑπάκουος στοὺς ἀνωτέρους του, μεγαλόψυχος στοὺς συναδέλφους του καὶ ὑπομονητικός.

Ξεύρει νὰ ὑπομένει τὰ πάντα ποὺ ὑφίσταται ἐκ μέρους τῶν βαθμοφόρων του γιατὶ ἔχει ἐπίγνωση τοῦ σκοποῦ γιὰ τὸν ὁποῖο τάχτηκε. Τὸ σάλπισμα τῆς πατρίδος εἶναι γι' αὐτὸν τιμὴ ὅταν ἡ πατρίδα τῶν πατρίδων ἔχει τὴν ἀνάγκη του καμμία θυσία γ' αὐτὴν δὲν εἶναι μεγάλη, εἶναι ὑπερήφανος ποὺ κρατάει στὰ στιβαρὰ χέρια του τὸ ὅπλο ποὺ ἀγοράστηκε μὲ τὸ τίμιο καὶ ἁγνὸ αἷμα ἐκείνων ποὺ ἔπεσαν στὸ Ἕλ Ἀλαμέϊν καὶ στὴ Κορέα. Δὲν κουράζεται ἀπὸ τὶς πορεῖες, δὲν νοιάζεται ἀπὸ τὶς βροχές. Ὁ ἱδρῶτας τρέχει ποτάμι πάνω στὸ χαμογελαστὸ πρόσωπό του. Ἡ φλόγα τοῦ πατριωτισμοῦ τὸν θερμαίνει στὶς παγερὲς στιγμὲς τῆς στρατιωτικῆς του ζωῆς. Ἡ χακὶ στολὴ περιβάλλει τὸ γεροδεμένο καὶ ἡλιοκαμμένο σῶμα τοῦ φρουροῦ τῆς τιμῆς καὶ δόξας τῆς χώρας τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ σημερινὸς Ἕλληνας στρατιώτης δὲν εἶναι πολεμοχαρής, οὔτε ἐγείρει ἀξιώσεις σὲ ξένα ἐδάφη. Φρουρεῖ τὴ πατρίδα του ἀπὸ κάθε ἐπιβουλὴ ἐκ μέρους ξένων καὶ ντόπιων ἐχθρῶν, βοηθεῖ στὴν ἐξύψωσι τοῦ πολιτιστικοῦ καὶ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ του καὶ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸ χυμένο αἷμα τῶν συναδέλφων του ἐλευθερία στὴ Κύπρο.

Ἀπότισις εὐγνωμοσύνης

ΔΑΣΚΑΛΟΣ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΗΡΩΑΣ

Τοῦ κ. ΛΑΚΗ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗ

«Διδασκάλους γὰρ ζητητέον τοῖς τέκνοις, οἳ καὶ τοῖς βίοις εἰσὶν ἀδιάβλητοι, καὶ τοῖς τρόποις ἀνεπίληπτοι καὶ ταῖς ἐμπειρίαις ἄριστοι».
(Πλούταρχος)

Τὰ μαθήματα σταμάτησαν. Τὰ σχολεῖα ἔκλεισαν. Οἱ μαθηταὶ θὰ ξεκουραστοῦν, θὰ ξενοιάσουν, θὰ χαροῦν τὴ σχόλη.

Οἱ Δάσκαλοί, ὅμως, θὰ ξανασάνουν κι' αὐτοί; θ' ἀναπαυτοῦν λίγο; θὰ γλυκώσουν ἀπ' τὶς σκοτοῦρες καὶ τὰ πανωγόμια; θὰ χουζουρέψουν κι' αὐτοί μιὰ στάλα; Ἂς μὴν τὸν πιστεύουν. Γι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχουν διακοπές· δὲν ὑπάρχει ἀνάπαυλα. Σκλάβοι τῆς δουλιᾶς καὶ τοῦ καθήκοντος θἆναι πάντα αὐτοί. Μονάχα αὐτοί.

Κράτος καὶ κοινωνία καὶ γονεῖς τῶν μαθητῶν κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι πολῖτες τοὺς θέλουν νὰ βρίσκωνται πάντα σὲ συναγερμό.

Τὰ πάντα—τὰ σπουδαιότερα καὶ ὑψηλότερα ἐπιτεύγματα—ἀπὸ τὸ δάσκαλο τὰ ζητᾶμε.

Ὁ ρόλος τους, ἡ ἀποστολή τους, οἱ εὐθύνες τους μέσα στὴν κοινωνία εἶναι τεράστιες—τιτανικές.

Χωρὶς τὴ δική τους συμβολὴ καὶ συμβουλή, σκότος καὶ ἔρεβος θὰ κατέκλυζε τὴν ἀνθρωπότητα. Θὰ τρώγαμε ἀκόμα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...

* * *

Στὴν παιδεία στήριξαν πάντοτε ὅλοι οἱ προηγμένοι Λαοὶ τὸ μέλλον τους, τὴν πρόοδό τους, τὴν εὐημερία τους, τὴν προκοπή τους.

Πρὶν δυόμισυ χιλιάδες χρόνια ὁ «ἀνδρῶν ἁπάντων σοφώτατος» (κατὰ τὴν Πυθίαν τοῦ Ἀπόλλωνος) Σωκράτης ἔλεγεν πώς: «ἀρετὴ εἶναι ἡ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ ἐπίγνωσις». «Κακὸς μὲν γὰρ ἑκὼν οὐδείς, διὰ δὲ πονηρὰν ἕξιν τινὰ τοῦ σώματος καὶ ἀπαίδευτον τροφὴν ὁ κακὸς γίγνεται κακὸς» (Πλάτων: «Τίμαιος»). Καὶ στὸν «Εὐθύφρονα» του Ὁ Πλάτων λέγει: «ὀρθῶς γὰρ ἐστι τῶν νέων πρῶτον ἐπιμεληθῆναι, ὅπως ἔσονται ὅτι ἄριστοι, ὥσπερ γεωργὸν ἀγαθὸν τῶν νέων φυτῶν εἰκὸς πρῶτον ἐπιμεληθῆναι, μετὰ δὲ τοῦτο καὶ τῶν ἄλλων». Καὶ στοὺς «Νόμους» του ὁ Πλάτων γράφει: Ἄνθρωπος παιδείας μὲν ὀρθῆς τυχὼν καὶ φύσεως εὐτυχοῦς, θειότατον, ἡμερώτατόν τε ζῶον γίγνεσθαι φιλεῖ, μὴ ἱκανῶς δὲ ἢ μὴ καλῶς τραφὲν ἀγριώτατον ὁπόσα φύει γῆ». «Τὴν δὲ πρὸς ἀρετὴν ἐκ παίδων παιδείαν, ποιοῦσαν ἐπιθυμητήν τε καὶ ἐραστὴν τοῦ πολίτην γενέσθαι τέλεον, ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι ἐπιστάμενον μετὰ δίκης, ταύτην τὴν τροφὴν μόνην παιδείαν προσαγορεύειν». Καὶ γι' αὐτὸ προσθέτει: «Οὐκ ἔστιν περὶ ὅτου θειοτέρου ἂν ἄνθρωπος βουλεύσαιτο ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ οἰκείων».

Καὶ ὁ μέγιστος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων φιλοσόφων, ὁ Σταγειρίτης Ἀριστοτέλης τὴν παιδείαν θεωρεῖ ὡς τὴν μεγαλύτερη καὶ σπουδαιότερη φροντίδα ποὺ πρέπει νὰ ἔχει μιὰ πολιτεία, σὰν θέλει νὰ προκόβει, νὰ εὐνομεῖται καὶ νὰ εὐημερεῖ: «...οὐ σμικρὸν διαφέρει τὸ οὕτως ἢ οὕτως εὐθὺς ἐκ νέων ἐθίζεσθαι, ἀλλὰ πάμπολυ, μᾶλλον δὲ τὸ πᾶν». (Ἠθικὰ Νικομάχεια). Καὶ ὁ Στοβαῖος λέγει: «Τὶς ὢν ἀρχὰ πολιτείας ἁπάσας; Νέων τροφά. Οὐ γὰρ μήποκα τὸν καρπὸν ὀνασιφόρον ἄμπελοι γεννήσοντι, μὴ φυτοτροφηθεῖσαι καλῶς».

Καὶ ὅλοι οἱ μεγαλοφυεῖς τῆς ἀρχαιότητας Νομοθέτες: Λυκοῦργος, Σόλων, Ζάλευκος καὶ Χαρώνδας σ' αὐτὸ ἀπέβλεψαν κυρίως.

Ὁ δὲ Πλούταρχος θέλει νὰ εἶναι ἡ ἀγωγὴ καθολική: «Ἐγὼ μάλιστα ἂν βουλοίμην πᾶσι κοινῇ χρήσιμον εἶναι τὴν ἀγωγήν... Πειρατέον μὲν οὖν εἰς δύναμιν τὴν κρατίστην ἀγωγὴν ποιεῖσθαι τῶν παίδων καὶ τοῖς πένησιν». «Οὐδὲν ἐν τῷ βίῳ ἄνευ ἀγωγῆς κατορθοῦσθαι, δυνατὴν δὲ ταύτην πᾶν ἐκνικῆσαι». (Διογεν. Λαέρτιος.)

Ἀλλὰ καὶ ὁ χριστιανισμὸς τὴν ἴδια ἀκριβῶς γνώμη γιὰ τὴν ἀξία καὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς παιδείας ἔχει. Ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει. «Οὐ μικρὸν γὰρ τὸ ὄφελος οἰκειότητά τινα καὶ συνήθειαν ταῖς τῶν νέων ψυχαῖς τῆς ἀρετῆς ἐγγενέσθαι· ἐπείπερ ἀμετάστατα πέφυκεν εἶναι τὰ τῶν τοιούτων μαθήματα, δι' ἃ παλότητα τῶν ψυχῶν εἰς βάθος ἐνσημαινόμενα».

Ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας τῆς Ἀναγεννήσεως διδάσκαλος, ὁ πολὺς Ἔρασμος (Ὁλλανδὸς 1467—1536) ἔλεγεν: «Ἡ φύσις δοῦσά σε υἱόν, οὐδὲν ἕτερον παρέσχεσοι, ἢ ὕλην ἀκατέργαστον. Σὸν δ' ἔργον ἐστὶ νὰ προσδώσῃς τὴν ἀρίστην μορφὴν εἰς ταύτην τὴν εὐπαθὴ καὶ ἄκρως εὔπλαστον ὕλην. Εἰ ἀμελήσῃς τούτου, θὰ προκύψῃ κτῆνος. Ἐὰν ὅμως ἐπιμεληθῇς, θὰ ἔχῃς οὕτως εἰπεῖν Θεόν».

Καὶ οἱ ἀριστεῖς τῶν φιλοσόφων ὅλων τῶν Λαῶν τὴν ἴδια γνώμη ἔχουν: Ὁ DESCARTES ἔλεγεν: «Οἱ ἄνθρωποι δὲν γεννῶνται, ἀλλὰ μορφοῦνται».

Ὁ COMENIUS: «Μηδεὶς ἄς πιστεύῃ, ὅτι δύναται νὰ εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ἔγινε διὰ τῆς ἀγωγῆς τοῦτο, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸν ἄνθρωπον. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ οὐδεμία φύσις τοσοῦτον ἄγονος, ὥστε ἡ ἀγωγὴ νὰ μὴν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ μηδαμίαν βελτίωσιν».

Ὁ SPINOZA: «Ἡ ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων χρηστὴ ἀγωγὴ τῶν τέκνων τοῦ Λαοῦ εἶναι ὁ πρώτιστος καὶ κυριώτερος μοχλὸς τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας τῶν Κοινωνιῶν.

Ὁ LOCKE: «Τῇ ἀγωγῇ οὐδὲν εἶναι ἀδύνατον. Καθιστᾶ τὴν ἄρκτον ἱκανὴν πρὸς τὸ ὀρχεῖσθαι.

Ὁ LEBNTZ: «Ἐκ τῆς ἀναμορφώσεως τῆς ἀνατροφῆς τῶν παίδων κρέμαται ἡ ἀναμόρφωσις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἐμπιστεύθητε ἡμῶν τὴν παιδείαν καὶ θὰ μεταβάλωμεν εἰς χρόνον βραχύτερον τοῦ αἰῶνος τὸν χαρακτῆρα τῆς Εὐρώπης».

Ὁ HELVETIUS: «Ἡ ἀνομοιότης τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀποτέλεσμα γνωστῆς αἰτίας. Αὕτη δὲ ἡ αἰτία εἶναι ἡ διαφορὰ τῆς ἀγωγῆς».

Ὁ KANT: «Ὁ ἄνθρωπος διὰ μόνης τῆς ἀγωγῆς δύνανται νὰ γίνῃ Ἄνθρωπος. Οὔτε εἶναι ἄλλοτι, ἢ ὅ,τι καθίσταται διὰ τῆς ἀγωγῆς. Ἐν τῇ ἀγωγῇ ἔγκειται τὸ μέγα μυστικὸν τῆς τελειοποιήσεως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως».

Ὁ FICHTE: «Ἡ τύχη παντὸς Λαοῦ, ἡ ἀκμὴ καὶ ἡ παρακμὴ αὐτοῦ ἤρτηται ἐκ μόνης τῆς ἀγωγῆς, ἧς τυγχάνει ἡ νεολαία αὐτοῦ. Ἐὰν θέλῃς ν' ἀποκτήσῃς ἰσχύν τινα ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, ὀφείλεις νὰ πράττῃς πλέον τι τοῦ λαλεῖν ἁπλῶς αὐτόν Ὀφείλεις νὰ κατασκευάσῃς αὐτὸν οὕτως, ὥστε νὰ μὴ θέλῃ οὔτος ἄλλο τί, ἢ ὅ,τι σὺ θέλεις».

Παραλείπω, βέβαια, ἐδῶ τὶς γνῶμες τῶν μεγάλων παιδαγωγῶν: PESTALOZZI, HERDER, HERBART, SPRANGER, KERSCHENSTEINER κλπ. γιατὶ εἶναι πάρα πολὺ γνωστές.

(Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΑΘΑΝ. Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται: Καθημερινῶς 4—7.30' μμ. καὶ τὸ πρωῒ ἐπὶ συνεντεύξει
ΤΗΛ. 72—605
ΕΓΝΑΤΙΑΣ 143 ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

Παληὲς Ἱστορίες

Ο ΜΑΣΤΟΡΟΚΩΤΣΙΟΣ

Τοῦ κ. ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Ἦταν ψηλὸς καὶ σπαθάτος μὲ λεβέντικη κορμοστασιᾶ καὶ εὔθυμος τύπος καὶ ὅλη τὴ μέρα δουλεύοντας τραγουδοῦσε κυρίως, κλέφτικα τραγούδια. Στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ του εἶχε στημένο τὸ γύφτικό του καὶ μαστόρευε. Διόρθωνε γεωργικὰ ἐργαλεῖα, ὑνία, κώσιες, τσικούρια, κλαδευτήρια, δρεπάνια καὶ ὅλα τὰ σιδηρικά Τὸ «Μουχάνι» ποὺ φυσοῦσε κι' ἄναβαν τὰ κάρβουνα τὸ εἶχε ὀνομάσει «μπιρμπίλω». Αὐτὸ δὲ σπανίως τὸ φυσοῦσε μόνος του, γιατὶ αὐτὴ τὴ δουλειὰ τὴν ἀνελάμβαναν τὰ παιδιά, οἱ μικροὶ ποιτσιρίκοι καὶ φίλοι τοῦ γυιοῦ του τοῦ Λάμπου. Ἕνας ἀπ' αὐτούς, τακτικὸς τὶς ὧρες ποὺ δὲν εἶχε σχολειό, ἦταν καὶ ὁ γράφων. «Τράβα, ρὲ Σταῦρι τν' ἀλσιδα ν' ἀνάψ' ἡ μπιρμπίλου». Τ' ἀπομεσήμερο, ἅμα χτυποῦσε ἡ καμπάνα γιὰ τὸν ἑσπερινό, ὁ Μαστοροκώτσιος ἔπαυε τὴ δουλειά. Πλενόνταν, καθαρίζονταν, χτενίζονταν κι' ἔφκιανε καὶ τὴν «περισιά» εἰδικὸ χτένισμα μὲ κάτι ἀφέλειες ποὺ συμβόλιζαν τὴ λεβεντιά, ἔπερνε τὸν ταμπουρά του καὶ καθόνταν στὸ παραθυροῦδι ποῦταν ἀπὸ τὴ πρόσοψι τοῦ σπιτιοῦ, πάνω στὸ δρόμο, τοίμαζε καὶ τὴ «μισὴ» ἕνα τενεκεδένιο μαστραπᾶ γεμάτο κρασί, λίγες ἐληὲς καὶ ψωμὶ γιὰ μεζὲ κι' ἄρχιζε νὰ παίζη καὶ νὰ τραγουδάη.

Ἡ τρανὴ ἀπόλαυσι του, ποὺ τὸν ἐνθουσίαζε, ἦταν, ἅμα σχολοῦσαν τὰ παιδιὰ τοῦ μαχαλᾶ καὶ περνοῦσαν ἀπ' τὸ σπίτι του, ἔπαιζε χορευτικοὺς χαβάδες καὶ οἱ μικροί, ἀφοῦ ἔρριχναν τὶς τσιάντες μὲ τὰ βιβλία στὶς πέτρινες σκάλες τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Μπογιατζῆ, πιανόνταν στὸ χορὸ τραγουδόντας μαζί, γιατὶ εἶχαν μάθει κι' ὅλα τὰ τραγούδια:

«Ὠμορφο περιβολάκι
τίν' τὰ δέντρα πῶχεις μέσα,
πράσινα, χρυσᾶ ν' τὰ φύλλα
κι' γαλάζια τὰ κλωνάρια,
Κόρη κάθεται στὸν ἴσκιο
καὶ κεντάει χρυσὸ μαντῆλι.
Κέντα κόρη μ' τὸ μαντῆλι,
κέντα το καὶ γιόμουζε του,
κι' ἄλλον νειὸν νὰ μὴν τὸ δώσης
μον' ἐμένα τὸν λεβέντη».

Ἐλλὰ 'κεῖνο ποὺ τὸν ἔκανε νὰ σκάζη στὰ γέλια ἦταν, ὅταν χόρευαν οἱ μικροὶ τὸ ζεμπέκικο. Πηδοῦσαν σὰν ζουρλοὶ καὶ γινόταν μαλλιά, κουβάρια, σπροχνόνταν κ' ἔπεφταν καὶ ξανασικονόνταν καὶ καμμιὰ φορὰ τσακονόνταν καὶ στὰ χέρια κι' ὁ Μαστοροκώτσιος, ἀπελάμβανε αὐτὸ τὸ ταβατοῦρι μ' ἐξαιρετικὸ κέφι.

Τοῦ κάκου οἱ μάνες μας, γιατὶ καὶ ὁ γράφων ἦταν ἀπὸ τοὺς πιὸ ταχτικοὺς στὸ τσιμποῦσι, διαμαρτύρονταν γιατὶ μᾶς περίμεναν νὰ μᾶς στείλουν γιὰ κανένα «χουζμὲτ» κ' ἐμεῖς πηγαίναμε νύχτα στὸ σπίτι, ἀφοῦ ξεχνούσαμε καὶ τὸ φαγί, γιατὶ 'κείνη τὴν ὥρα ἁρπάζαμε τὶς κομμάτες ψωμὶ σὰν λιμασμένοι.

Καμμιὰ φορὰ ἁρπάχναμε στὸ χορὸ καὶ τὸν μπάρμπα Μανώλη, τὸν τσαγκάρη ποὺ εἶχε τὸ μαγαζί του ἀπέναντι. Ἦταν κι' αὐτὸς εὔθυμος τύπος κι' ἔβγαινε νὰ κάνη γοῦστο. Μᾶς εἶχε ὅλους «μουστερίδες» γιατὶ κάθε βδομάδα πηγαίναμε τὰ παπούτσια γιὰ σιόλες.

Αὐτὸς ἦταν καὶ «σιακατζῆς» κι' ὅταν κάναμε καμμιὰ φορὰ παράπονο γιατὶ τρυποῦσαν γρήγορα οἱ σιόλες, ἔπερνε τὰ παπούτσια, τὰ παρατηροῦσε δῆθεν στὰ σοβαρὰ καὶ μᾶς ἔλεγε «μπρέ ἐσὺ πάτσις κουτσουλιὰ ποὺ περιστέρ' κι' κάϋκαν τὰ πιτσιά».

Ἄλλη μιὰ φορὰ ἀπάνω στὴ φόρτσα τοῦ χοροῦ, πέρασε κι' ὁ Μπάρμπα Κωσταντῆς ὁ Καλαϊτζῆς, φορτωμένος τεντζερέδες κι' ἄλλα μπακίρια. Στάθηκε νὰ μᾶς καμαρώση, ἀλλὰ κάποιος ἔδωκε τὸ σύνθημα καὶ τὸν ἁρπάξαμε στὸ χορὸ ἔτσι μὲ τὸ τσιουβάλι τὰ μπακίρια, γκράν, γκρούν, σκάσαμε στὰ γέλια.

Ἀλλὰ ἕνα ἀπομεσήμερο μᾶς ξάφνιασε ἡ ἀπουσία τοῦ Μαστοροκώτσιου. Δὲν ἦταν στὸ παραθυροῦδι μὲ τὸν ταμπουρά του. Βρὲ ἀμάν! τὶ τάχα νὰ συμβαίν'; ρωτούσαμε καὶ κάναμε θόρυβο μπροστὰ στὸ σπίτι του.

Ἐπὶ τέλους βγῆκε ἡ γυναίκα του καὶ μᾶς εἶπε. «Ὁ μπάρμπα Κώτσιος εἶναι ἄρρωστος, ἔβγαλε ἕνα «χουλιακὸ» στοῦ «ζνὶχ» κι πλαγιάζ» ἕνα σπυρὶ «καλόγερο».

Σκορπίσαμε σὰν διωχμένα πολιά, μὲ κατεβασμένα τὰ μούτρα, λυπημένοι, χάσαμε τὸ χορό. Ἐπὶ τέλους ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες ἔγινε καλά.

Ἡ θειά ἡ Βενέτω ἡ περιφανοῦδα τὸν ἔδοσε μιὰ ἀλφὴ ποὺ ἔφκιανε γιὰ τὰ «χουλιακὰ» καὶ τὸν πέρασε. Αὐτὴ ἤξερε πολλὰ «ἰλιάτζια». «Τσάκζε τὸ λαιμὰ ἀπ' τὰ παιδιὰ μὲ «νισιατίρ», γιάτρευε τοῦ «ψωραφίτ» καὶ τσ' παραμαγοῦλες μ' ἕνα σταυρὸ ἀπὸ μελάνη ποῦ ἔκανε μ' ἕνα γῦρο στὰ μάγουλα κ' ἔλεγε καὶ μιὰ εὐχή. Ἔφκιανε κ' ἕνα ἄλλο «ἰλιάτζ» γιὰ τ' ποῦντα, ἀπὸ «ζαμποῦκο, ἀμπελίνο, τσουκνίδα καὶ θερμασοβότανο· τ' ἀνακάτωνε, τ' ἄβροζε κι' ἔπινε ὁ ἄρρωστος «γιὰ νὰ πυρώσν' τὰ πλεμόνια τ'» καὶ νὰ βγῆ τὸ κρῦο.

Ὁ Μαστοροκώτσιος εἶχε κ' ἕνα ἄλλο προτέρημα. «Τὸν φτουροῦσι τοῦ πουδὰρ» γιαὐτὸ πολλὲς φορές, ἅμα παρουσιάζονταν καμμιὰ ἐπείγουσα ἀνάγκη γιὰ κανένα φάρμακο ποῦ δὲν τὸ εἶχε ἡ «Σπετσαρία τοῦ γιατροῦ» κι' ἦταν ἀπαραίτητο νὰ σωθῆ ὁ ἄρρωστος, ἀνελάμβανε νὰ πάη στὴ Σαλονίκη τὸ πρωῒ καὶ νὰ γυρίση τὸ βράδυ μὲ τὸ «ἰλιατζ» μὲ ἀμοιβὴ ἀνάλογη μὲ τὴν οἰκονομικὴ κατάστασι τοῦ ἀρρώστου. Στοὺς βασταγμένους ἦταν ἀπαιτητικός, ἀλλὰ στοὺς φτωχοὺς ὅ,τι «δυνάζονταν» γιατὶ ἦταν καὶ «πονετκός».

Καὶ ἄφησε τὸν μάταιο αὐτὸν κόσμο σὲ βαθὺ γῆρας, ἀφοῦ εἶχε νοιώσει ὅτι ἡ ζωὴ δὲν εἶχε ἄλλο νόημα παρὰ τὴ δουλειά, τὸ κέφι, τὴ ξενοιασιὰ καὶ τὴ χαρά.

ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΕΡΓΑ ΥΠΟ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

Ἡ Β.' Διεύθυνσις Μηχανικῆς καλλιεργείας Μακεδονίας—Θράκης, εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος αὐτῆς ἐξετέλεσε κατὰ τοῦ μῆνα Μαΐου ἐ. ἔ. τὰς κατωτέρω ἐργασίας ἐν τῷ νομῷ Χαλκιδικῆς.

1) Κατασκευὴ καὶ διαμόρφωσις ἀγροτικῶν καὶ δασικῶν ὁδῶν 13 χιλιομέτρων δαπάνης 92.500 δραχμ.

2) Ἐκσκαφαὶ ἀποστραγγιστικῶν καὶ ἀρδευτικῶν ἔργων εἰς περιοχὴν Θεσ)νίκης—Χαλκιδικῆς δαπάνης 47.677 δραχμῶν.

3) Ἐκχερσώσεις—ἐκθαμνώσεις εἰς περιοχὴν Χαλκιδικῆς—Λαγκαδᾶ, δαπάνης 176.355 δραχμῶν.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΖΩΕΜΠΟΡΟΥΣ

Τὴν 15 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 5ην ἀπογευματινὴν γενήσεται πλειστηριασμὸς 50 μόσχων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς ἡλικίας δύο καὶ ἡμισυ ἐτῶν. Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν πλειστηριασμὸν τοῦτον ὀφείλουσι νὰ προσέλθωσι εἰς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Μονὴν δύο ἡμέρας πρότερον ἵνα λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὅρων τοῦ ἐνεργηθησομένου πλειστηριασμοῦ.

Ἐν τῇ Ἱ Μ. Βατοπαιδίου τῇ 21)6)56
Οἱ Ἐπίτροποι τῆς Ἱερᾶς καὶ Σ)μίας Μεγίστης Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου

ΚΟΠΤΙΚΗ ΔΩΡΕΑΝ Ὁ ἐν Πολυγύρῳ Ράπτης κ. Δημητρ. Σταμνόπουλος διδάσκει δωρεὰν τὴν Κοπτικήν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Σιτοκαθαριστήριον μεταχειρισμένον ἐν καλῇ καταστάσει.
Πληροφορίαι παρὰ τοῦ προέδρου Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ζωγράφου κ. Κωνσταντινίδου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Ὁλόκληρον ποίμνιον ἐξ 180 αἰγῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Κοσμίδη κατοίκου Οὐρανουπόλεως.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς κ.κ. Προέδρους Κοινοτήτων

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. Προέδρων Κοινοτήτων ὅτι τὸ ἐν Θεσ)νίκη (Πλατεῖα Παλαιοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ τηλ. 71—764) Καλλιτεχνικὸν ***Μαρμαρογλυφεῖον*** Π. ΚΑΡΑΜΥΤΙΛΙΟΥ καὶ Ν. ΛΑΛΟΥΜΗ διαθέτει πλουσίαν ἔκθεσιν ἑτοίμων Ἡρώων διὰ τὰς Κοινότητας, ἀναλαμβάνει δὲ τὴν κατασκευήν, μεταφορὰν καὶ τοποθέτησιν τούτων ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος καὶ μὲ τοὺς πλέον συμφέροντας ὅρους.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Μὲ ἀξιοσημήωτον ἐπιτυχίαν ἐτελέσθησαν τὴν 25ην τρέχοντος καὶ περὶ ὥραν 5 μ. μ εἰς τὸ Δημοτικὸν γήπεδον αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις καὶ ἡ σχολικὴ ἑορτή, ἐπὶ τῇ λήξῃ τῶν μαθημάτων, τῶν συνεργαζομένων δημοτικῶν σχολείων καὶ τοῦ νηπιαγωγείου Πολυγύρου.

Εἰς ταύτας παρευρέθησαν ὁ κ. Νομάρχης, ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ βουλευτὴς κ. Λαμπρόπουλος, ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα βουλευτὴς Ροδόπης κ. Ζησιάδης, ὁ γεν. ἐπιθεωρητὴς στοιχ. ἐκπαιδεύσεως κ. Φωτεινόπουλος, ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων Χαλκιδικῆς κ. Ἀγγελόπουλος, οἱ ἐπιθεωρηταὶ δημοτικῶν σχολείων Θεσ)νίκης κ. κ. Λότσης καὶ Σαμαρᾶς μετὰ πολλῶν διδασκάλων τῆς περιφερείας των, ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καὶ ὅλος ὁ λαὸς τοῦ Πολυγύρου.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Νομάρχου καὶ λοιπῶν ἐπισήμων, ἤρχισεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προγράμματος τῆς ἑορτῆς, ἡ ὁποία ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν ἀνωτέραν πάσης προσδοκίας.

Ἡ παρέλασις τῶν μικρῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἦτο γραφικωτάτη. Προηγεῖτο ἡ μουσικὴ τοῦ δήμου καὶ ἠκολούθουν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν σημαίαν οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν σχολείων καὶ τοῦ νηπιαγωγείου, φέροντες λευκὴν φανέλλαν, μαύρην περισκελίδα καὶ λευκὰ ὑποδήματα.

Τὸ εὐφυτενὲς παράστημα τῶν 350 περίπου μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, τὸ σταθερὸν βῆμα, ἡ συμφωνία τῶν χρωμάτων, τὸ ἑορταστικὸν ἐν γέννει περιβάλλον, προσέδιδον εἰς τὴν ὅλην εἰκόνα ἀσυνήθη λαμπρότητα. Ὁ ἀέρας πλημμυρισμένος μὲ τὸ ἄρωμα τῆς ἁγνῆς ψυχῆς τῶν μικρῶν μας, ἐμπνέει ἕνα ἐνθουσιασμὸ ἀκράτητο καὶ ἕνα συναίσθημα ὑπερηφανείας καὶ σεβασμοῦ ὑπέρτατο.

Μετὰ τὴν παράταξη τῶν μαθητῶν εἰς τὸν στίβον, αἱ σάλπιγγες σημαίνουν διὰ τὴν ἔπαρσιν τῆς σημαίας, εἰς τὸν κεντρικὸν ἱστὸν τοῦ δημοτικοῦ γυμναστηρίου.

Ἀκολουθεῖ σύντομος καὶ ὡραιοτάτη προσφώνησις ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν συνεργαζομένων σχολείων κ. Π. Δημοπούλου καὶ εἶτα γίνεται ἡ κήρυξις τῆς ἐνάρξεως τῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου. Ἐν συνεχείᾳ ἡ ὁρκωμοσία τῶν ἀθλητῶν μαθητῶν καὶ ἄρχεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων.

Πρῶτα προσέρχονται εἰς τὸν στίβον τὰ νήπια, ἅτινα ὑπὸ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους, ἐκτελοῦν μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας τὰς ρυθμικὰς κινήσεις των, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς.

Ἀκολουθοῦν αἱ ἀσκήσεις ὅλων τάξεων, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς καὶ τὰ παραγγέλματα τῶν γυμναστῶν διδ)λων καὶ διδασκαλισσῶν, μὲ ρυθμὸν καὶ μὲ συγχρονισμόν, χειροκροτηθέντων ζωηρῶς καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ ἀγωνίσματα.

Ὡς ἐπισφράγισις ἀπηγγέλθη ἀποχαιρετιστήριος ὁμιλία ὑπὸ τῆς μαθητρίας τῆς Στ'. τάξεως Μαρίας Πιπέρκου, ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν στεφάνων εἰς τοὺς νικητὰς ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου, ἡ ὑποστολὴ τῆς σημαίας καὶ τέλος ἀνεκρούσθη ὑπὸ τῆς μουσικῆς ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἦτο ἄξιον θαυμασμοῦ καὶ τὸ ὁποῖον ἐπροκάλεσε ρίγη συγκινήσεως εἰς τοὺς θεατὰς καὶ ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν ἀνωτέραν πάσης προσδοκίας καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἄξιον πάσης ἐξάρσεως, εἶναι αἱ τρεῖς εἰκόνες:

1) Ἡ μητέρα Ἑλλάδα σπάζει τὰ δεσμὰ τῆς Κύρσυ καὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου μας.

2) Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, σπάζει διὰ τῆς σπάθης του τὸν Γόρδιον δεσμὸν καὶ

3) Ἡ ἀναπαράστασις μέρους τῆς πομπῆς τῶν Παναθηναίων, αἵτινες παρεμβλήθησαν καὶ ἐξετελέσθησαν κατὰ χρονικὰ διαστήματα, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γυμναστ. ἀσκήσεων.

Τὸ θέαμα ἦτο μεγαλοπρεπὲς καὶ οἱ θεαταὶ ἐξεδήλωσαν διὰ τῶν χειροκροτημάτων των καὶ διὰ τῶν δακρύων τὸν ἐνθουσιασμόν των.

Εἶναι δινατὸν νὰ λεχθῇ ὅτι παρόμοιον θέαμα οὐδέποτε εἶδον οἱ κάτοικοι τοῦ Πολυγύρου. Ὁμολογουμένως ἦτο τὸ ὡραιότερον θέαμα, τὸ ὡραιότερον πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐξετελέσθη εἰς γυμναστικὰς ἐπιδείξεις καὶ τὸ ὁποῖον ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν.

Ὅλη ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προγράμματος τῆς πράγματι ἐθνικῆς αὐτῆς ἑορτῆς, ὑπῆρξεν τακτικὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἐπέφερε τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Ἔφερεν εἰς τὰς εὐπλάστους ψυχὰς τῶν μικρῶν μας μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τὸν ἐθνικὸν ἐκεῖνον παλμόν, ποὺ δίδει ζωὴν εἰς ἓν Ἔθνος.

Οἱ μικροί μας μαθηταὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν ἐξετέλεσαν ὅσο μποροῦσαν καλλίτερα τὸ πρόγραμμα τῶν ἀσκήσεων, καὶ τὴν ἀναπαράστασιν τῶν ἐθνικῶν εἰκόνων καὶ ἐσημείωσαν μεγάλην ἐπιτυχίαν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, γεγονὸς μαρτυροῦν μίαν συστηματικὴν καὶ μεθοδικὴν προετοιμασίαν.

Τόσον ὁ κ. Διευθυντής, ὅσον καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν δύο συνεργαζομένων δημοτικῶν σχολείων μας καὶ τοῦ νηπιαγωγείου Πολυγύρου, εἶναι ἄξιοι ὄχι μόνον συγχαρητηρίων ἀλλὰ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης ὅλων μας.

ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ 29 — Μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ἐξετελέσθησαν αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου μας τὴν περασμένην Κυριακὴν ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν καὶ πάντων τῶν κατοίκων.

Τὴν 5 30' μ.μ. ἐγένετο ἡ παρέλασις καὶ παράταξις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Κατόπιν ἐγένετο ἡ ἔπαρσις τῆς σημαίας καὶ ἀκολούθως ὡραία ὁμιλία ὑπὸ τοῦ δημ)λου κ: Μιλτιάδου Παπαϊωάννου. Ἠκολούθησαν αἱ Γυμναστικαὶ Ἐπιδείξεις τῆς Ε'. καὶ Στ'. τάξεως ὑπὸ τὰ παραγγέλματα τοῦ ἰδίου δημ)λου Ἔπειτα τῆς Γ'. καὶ Δ'. τάξεως ὑπὸ τῆς δημ)σης Ἀννέτας Παπαϊωάννου καὶ κατόπιν τῆς Α'. καὶ Β'. ὑπὸ τῆς ἰδίας δημ)σης. Αἱ Γυμναστικαὶ Ἐπιδείξεις ἁπάντων τῶν τμημάτων ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, ἕνεκα τοῦ συγχρονισμοῦ καὶ τῆς ἀκριβείας ποὺ ἐξετελέσθησαν.

Εἰς τὸ τέλος ἐτελέσθησαν ἀθλητικοὶ ἀγῶνες καὶ ἐχορεύθησαν ὑπὸ τῶν μαθητριῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων χοροί, μὲ πολλὴν χάρην καὶ ρυθμόν.

Τοὺς νικητὰς ἐστεφάνωσεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος καὶ διένειμε δῶρα. Ὁ φιλοξενούμενος ἐξ Ἀμερικῆς συμπατριώτης μας κ. Νικόλαος Καρρᾶς ὅστις καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἐβοήθησε τὸ σχολεῖον μας διένειμε εἰς τοὺς καλυτέρους μαθητὰς τὸ ποσὸν τῶν 360 δραχμῶν καὶ γλυκίσματα εἰς ὅλους τοὺς μαθητάς.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ

ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟΝ 30.—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐνώπιον τῶν γονέων καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἐξετελέσθησαν αἱ ἐτήσιαι γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Μία ἔγχρωμος κινουμένη εἰκὼν παρήλασεν πρὸ τοῦ θεατοῦ, προκαλέσασα ζωηρότατα χειροκροτήματα καὶ μεγάλον ἐνθουσιασμόν.

Τὰ γυμνασμένα σωματάκια τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν μὲ πλήρη κατανόησιν τοῦ προορισμοῦ των ἀπέδειξαν ὅτι ὑπὸ τὴν μητρικὴν αὐτὴν πνευματικὴν στέγην γίνεται μία ἐργασία ἀξία λόγου.

Οἱ χορευθέντες ἑλληνικοὶ χοροὶ καὶ ἡ ὑποστολὴ τῆς σημαίας μὲ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον ἐτερμάτισαν τὴν ὡραίαν ἑορτήν. Γ Π.

ΤΟ ΙΚΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Ὁ κ. Τσολάκης, τμηματάρχης ἐσόδων τοῦ ΙΚΑ Θεσσαλονίκης ἐπεσκέφθη πρὸ ἡμερῶν τὴν πόλιν μας, περιώδευσε δὲ καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τῶν μεταλλείων Γαλατίστης, Βάβδου, Πατιλυδᾶ, Γερακινῆς καὶ Ὁρμυλίας συγκεντρώσας στοιχεῖα τῆς ἐργατικῆς κινήσεως καὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν ἐργατῶν.

Ὡς μᾶς ἐδήλωσεν ὁ κ. Τσολάκης, εἰς τὴν ἔκθεσιν του θὰ προτείνη τὴν ἵδρυσιν ὑποκαταστήματος τοῦ ΙΚΑ ἐν τῇ πόλει μας.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 29.— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐκοινοποίησε πρὸς τοὺς νομάρχας, ἐπάρχους, δημάρχους καὶ διευθυντὰς δημοσίων ταμείων διαταγὴν τοῦ ἀρχηγείου χωροφυλακῆς, πρὸς ἁπάσας τὰς ἀρχὰς χωροφυλακῆς, διὰ τῆς ὁποίας τονίζεται, ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδοθέντων κατὰ ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ., τὰ ὄργανα τῆς χωροφυλακῆς δέον νὰ μὴ ἐκτρέπωνται εἰς ὑπερβολὰς νὰ συμπεριφέρωνται μὲ πραότητα καὶ καλωσύνην καὶ νὰ διευκολύνουν τοὺς πράγματι μὴ δυναμένους νὰ ἐξοφλήσουν τὰ χρέη των.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΤΗΣ ΑΘΩΝΙΑΔΟΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΚΑΡΥΑΙ (Ἁγίου Ὄρους) 29.— Ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ καὶ παρουσίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν 20 ἱερῶν μονῶν, τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν λοιπῶν ἀρχῶν, ἐγένετο σήμερον ὁ ἐτήσιος ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου τῆς Ἀθωνιάδος σχολῆς.

Μετὰ τὸν ἀπολογισμὸν διεξήχθησαν προφορικαὶ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ ἀπονομὴ τῶν πτυχίων εἰς τοὺς πρώτους μοναχοὺς ἀποφοίτους, Δωρόθεον, Χρυσόστομον, Βασίλειον καὶ τὸν ἱεροδιάκονον Ἐλευθέριον, ἐξ ὧν οἱ τρεῖς ἀριστοῦχοι. Τὰ διπλώματα ἐπεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοφ. σχολάρχου τῆς Ἀθωνιάδος ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς κ. Ναθαναήλ. Τοὺς ἀποφοίτους προσεφώνησε καταλλήλως ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μεγίστης Λαύρας, ἐκ μέρους τῆς ἱερᾶς Κοινότητος, ἐκφράσας τὴν χαράν, διότι ἡ Ἀθωνιάς. μετὰ δεκαπενταετίαν ἀπέδωσε πάλιν μορφωμένα στελέχη τοῦ Ἁγίου Ὄρους, πρὸς συνέχισιν τῆς ἱστορικῆς του ἀποστολῆς.

Τὴν τελετὴν ἐπεσφράγισε προσφώνησις τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὄρους κ. Κωνσταντοπούλου ἐπὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς σχολῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀπήντησεν ὁ ἱεροδιάκονος Ἐλευθέριος, τονίσας τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἀποφοίτων πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν πατρίδα.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Σήμερον καὶ ὥραν 5 30 εἰς τὸ ἐνταῦθα δημοτικὸν γήπεδον θὰ διεξαχθῇ ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωρ)κῆς Θεσ)νίκης μετὰ τῆς «Νίκης» Πολυγύρου.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ 30 — Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο φιλικὴ συνάντησις τῶν ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων Ζωγράφου καὶ Διονυσίου, εἰς τὸ γήπεδον Διονυσίου. Οἱ παῖκται ἠγωνίσθησαν μὲ φίλαθλον πνεῦμα παρηκολούθησαν δὲ τὸν ἀγῶνα κάτοικοι ἀμφοτέρων τῶν χωρίων. Ἡ νίκη ἦτο ὑπὲρ τῆς ὁμάδος Διονυσίου μὲ σκὸρ 8-0.

ΤΟ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην συνῆλθεν ἐν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Νομάρχου, τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον τοῦ Νομοῦ μας, ὅπερ συνεζήτησε καὶ ἔλαβε τὰς κατωτέρω ἀποφάσεις.

Κατ' ἀρχὴν ὁ κ. Νομάρχης ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς προέδρου τοῦ Συμβουλίου ἐχαιρέτησε τοὺς συνέδρους καὶ ἔκαμε σύντομον ἀνασκόπησιν τῆς ἐξελίξεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, τονίσας ἐν συμπεράσματι τὰ πλεονεκτήματα τοῦ θεσμοῦ.

Ἀκολούθως τὸ Συμβούλιον εἰσῆλθεν εἰς τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΝ

Ὁ ἀρμόδιος εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα τοῦ νομοῦ ὅπερ παρουσιάζεται ὡς ἀκολούθως:

α) Ἐθνικαὶ ὁδοί: Ἡ Ἐθνικὴ ὁδὸς Πολυγύρου–Θεσσαλονίκης καὶ ἀπὸ διασταύρωσιν Παλαιοκάστρου καὶ μέχρις Ἱερισσοῦ ἐξετελέσθη κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀναμένεται δὲ ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ὑπολοίπου τμήματος Ἀρναίας–Ἱερισσοῦ.

β) Ἐπαρχιακοὶ ὁδοί: Ἐπὶ συνόλου 11.140 χιλιομέτρων ὁδικοῦ δικτύου ἐν τῷ νομῷ, μόνιμον ὁδόστρωμα ὑπάρχει 80 χιλιόμετρα, τὸ ὑπόλοιπον δίκτυον ὑπάρχει ἁπλὴ διάνοιξις μὲ σχετικὴν βατότητα. Τὰ οἰκονομικὰ μέσα διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας εἶναι περιωρισμένα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπεφασίσθη ἡ ὁπωσδήποτε ἐξασφάλισις τῆς βατότητος τῶν ὁδῶν Θεσσαλονίκης–Ν. Μουδανιῶν, Ν. Μουδανιῶν Κασσάνδρας καὶ περιοχῆς Σιθωνίας

ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΑ

Ἡ διδακτηριακὴ κατάστασις ἐν τῷ Νομῷ εὑρίσκεται εἰς ἱκανοποιητικὸν σημεῖον. Ὁ ἀρμόδιος εἰσηγητὴς ἀνεφέρθη ὅτι κατὰ καὶ τελευταῖα ἔτη ἀνεγέρθησαν πλεῖστα διδακτήρια ἐν τῷ νομῷ πληροῦντα τοὺς ὅρους ὑγιεινῆς ἐφάμιλλα τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐκ τῆς γενομένης ἐρεύνης διεπιστώθη ἡ ἔλλειψις ὀκτὼ διδακτηρίων ἐν τῷ νομῷ, καταβάλλονται δὲ προσπάθεια ἐξευρέσεως πόρων ὑπὸ τῶν κοινοτήτων καὶ Σχολικῶν Ἐφοριῶν, παραλλήλως δὲ θέλει ζητηθῇ καὶ ἡ κρατικὴ συνδρομή. Ἀπεφασίσθη ἡ προώθησις τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ γυμνασίου Ν. Μουδανιῶν καὶ τὸ τοιοῦτον Κασσάνδρας.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου εἰσηγητοῦ ἐτονίσθησαν τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα παρουσιάζει ὁ τουρισμὸς τοῦ νομοῦ, πλὴν μειονεκτεῖ εἰς τὴν ἔλλειψιν συγκοινωνίας καὶ ξενοδοχειακῶν κτιρίων Τὸ Συμβούλιον παρεδέχθη ὅτι ἡ Χαλκιδικὴ πορουσιάζει μεγάλας δυνατότητας ἀναπτύξεως ἐσωτερικοῦ Τουρισμοῦ ἀποφασίσαν νὰ γίνῃ πρωτίστως συγκέντρωσις στοιχείων τῶν περιοχῶν ἐκείνων αἵτινες δύνανται νὰ παρέξωσι στοιχειώδεις ἀνέσεις εἰς τοὺς παραθεριστάς.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἡ συγκέντρωσις ἀπαιτουμένου ὑλικοῦ μέσω τῶν δημοδιδασκάλων, ἱερέων καὶ παντὸς ἑτέρου καταλλήλου προσώπου, ὅπερ ὑλικὸν θὰ ἀποσταλῇ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς τὴν συσταθεῖσαν ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ.κ. Γυμνασιάρχου Πολυγύρου, Ἐπιθεωρητοῦ δημοτικῶν σχολείων καὶ Διευθυντοῦ κέντρου κοινωνικῆς προνοίας, Τελικῶς ἀπεφασίσθη ἡ ἠχογράφησις τῶν προκριθησομένων τραγουδιῶν ἅτινα θὰ ἐπιλεγοῦν ὑπὸ δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

Δυνάμει τοῦ προγράμματος τούτου ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Φθινοπώρου θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀναδάσωσις εἰς θέσιν «Καστριὰ» Πολυγύρου πέντε χιλιάδων στρεμμάτων διὰ πεύκης καὶ ἀκακίας μερίμνη τοῦ δασαργείου Πολυγύρου. Ὁμοίως εἰς τὴν Βόρειον Χαλκιδικὴν μερίμνη τοῦ δασαρχείου Ἀρναίας ἡ ἀναδάσωσις ἀρκετῶν ἑκατοντάδων στρεμμάτων διὰ μαύρης πεύκης. Τέλος ἀπεφασίσθη ἡ ἐξημέρωσις ἀγρίων δένδρων καὶ ἡ δημιουργία ἀλσυλλίων εἰς ὡρισμένας Κοινότητας τοῦ νομοῦ.

ΔΑΣΙΚΑΙ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΝ

Ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσθη ἡ ἀπόδοσις εἰς ἀκτήμονας τοῦ νομοῦ πρὸς μόνιμον γεωργοδενδροκομικὴν καλλιέργειαν δασικῶν ἐκτάσεων στερουμένην σημασίας ἀπὸ δασοπονικῆς πλευρᾶς. Συνέστησε δὲ εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν οἰκείων Ὑπηρεσιῶν ὅπως ἐπισπεύσωσι τὴν ἀπαιτουμένην προεργασίαν διὰ τὴν διανομὴν τοιούτων ἐκτάσεων εἰς τοὺς πραγματικοὺς ἀκτήμονας τοῦ νομοῦ.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΜΑΣ

ΠΑΥΛΟΝ Βασιλέα Ἑλλήνων
Ἀθήνας

Ἀνάπηροι καὶ θύματα πολέμου Νομοῦ Χαλκιδικῆς εὐλαβῶς ὑποβάλλουσιν ὑμῖν εὐχὰς συγχαρητηρίους ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ ὑμῶν, παρακαλοῦντες θεὸν κρατύνῃ ἔνδοξον ὑμῶν θρόνον.

Πρόεδρος Συνδέσμου
Θ. ΛΙΑΡΙΓΚΟΒΙΝΟΣ
Γενικὸς Γραμματεὺς
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΟΥΤΑΣ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Στὸν ἀγαπητόν μας φίλο Βασίλειον Βασιλικὸν ὑπάλληλον Ε.Γ.Σ.Χ. μνηστευθέντα μετὰ τῆς δ)δος Μαρίας Τσελέπη εὐχόμεθα ταχείαν τὴν στέψιν. Οἱ φίλοι του Ι.Κ.—Ι.Γ.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ κάτωθι ὑπογεγραμμένος Ζαχαρίας Σαμαρᾶς τοῦ Παπαβασιλείου, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Πορταριᾷ δηλῶ ὑπευθύνως ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξα κομμουνιστής. Κατὰ τὴν κατοχὴν 1944 ἐνετάχθην εἰς τὰς τότε ὀργανώσεις Ε.Α.Μ. Α.Κ.Ε. ἔκτοτε δὲν ἀνεμίχθην εἰς οὐδεμίαν ἀντεθνικὴν ὀργάνωσιν. Ἀποκηρύσσω δὲ πάντα ταῦτα ὡς προδοτικὰ καὶ ἀντεθνικά.

Ἐν Πορταριᾷ 3—6—1956
Ὁ Δηλῶν ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΖΟΜΕΝΩΝ

Ὑπὸ τῆς ἑταιρείας προστασίας ἀποφυλακιζομένων Χαλκιδικῆς ἐχορηγήθησαν τὰ ἑξῆς βοηθήματα εἰς ἀποφυλακισθέντας ἀπὸ τὰς ἐνταῦθα ἐπανορθωτικὰς φυλακὰς κατὰ τὸ α' ἑξάμηνον 1956.

Κυράνω Σακαλῆ Συκιὰ 150, Δημήτριος Καρτάλης Ὀρεστιὰς 150, Στέφ. Δρούγκας Ἀδραμέρι 100, Ἀβρ. Τριανταφυλλίδης Μαυροθάλασσα 100, Ν. Θεολογίδης Κομοτινὴ 100, Θ. Σωτηρίου Ἱερισσὸς 50, Μιχ. Γουλιέλμος Θεσσαλονίκη 100, Δημ. Βαλλικὸς Θεσσαλονίκη 50, Ἡλ. Ζωντήρας Πύθιον–Ἔβρου 150, Θ. Χατζηνικολάου Πάτραι 200.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 29.— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καταρτίζεται σχέδιον νόμου διὰ τοῦ ὁποίου παρατείνεται ἐπὶ ἕν ἔτος τὸ ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν.

— Ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑπουργείου κατατίθεται εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἀπαγορεύεται εἰς τὸ μέλλον ἡ ἐπέκτασις τῆς ἀμπελοφυτείας ἄνευ ἀδείας.